

РЕШЕНИЕ

№ 2724

гр. София, 03.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7137** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във вр.чл. 68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Делото е образувано по жалба на М. Н. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ „Проф. К. И.“, чрез процесуален представител адв. Я. Я., срещу решение № 323/15.05.2019 г., постановено по преписка № 190/2017 г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ - Петчленен разширен заседателен състав, в частта, в която:

- на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., е установил, че М. Н. Н., директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е извършила пряка дискриминация по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "образование" във връзка с приемане на резултатите от обучението на ученика А. Б. Т., с което е нарушила разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.;

- на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., е установил, че М. Н. Н., директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е нарушила чл. 31 от ЗЗДискр. с непредприемането на каквито и да било мерки спрямо С. В. П., учител в 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място], във връзка с поставената годишна оценка на детето А. Т.;

- на основание чл.47, т.1 във връзка с чл.76, ал.1, т. 1 от ЗЗДискр. е предписал М. Н. Н. - директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място]: да предприеме мерки за предотвратяване на всички форми на дискриминация на учебното място от страна на педагогическия или непедагогическия персонал; да постави на достъпно място текста на Закона за защита от дискриминация в учебното заведение, както и всички разпоредби на вътрешните правила, отнасящи се до защитата от дискриминация (чл.

30 от ЗЗДискр.);

Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалноправните норми и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - чл.146, т.3 и т.4 АПК и необоснованост. По съществуто на спора се твърди, че с оценяване резултатите от обучението на ученика А. Б. Т. на изходно ниво през учебната 2016-2017 година, не е бил поставен в по-неблагоприятно положение, което е имало като краен резултат накърняване достойнството му и създаване на обидна и застрашителна за него среда, което представлява пряка дискриминация по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "образование". в тази връзка се аргументира с нормативната уредба и методиката на обучение. Допълнително сочи, че оценката се поставя от учителя (педагогически специалист) и директорът на училището няма правомощие да я променя. Моли за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Я., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминацията, не изпраща представител. В писмени бележки по делото се аргументира неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна 56 СУ „Проф. К. И.“, представлявано от М. Н. Н., за съдебно заседание не изпращат представител.

Заинтересованата страна Е. Д. А. не се явява и не се представлява. В писмено становище по делото аргументира недопустимост на жалбата.

Заинтересованата страна С. П., учител в 56 СУ „Проф. К. И.“, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София – град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗД е образувано по жалба, подадена от Е. Д. А. от [населено място], с вх. № 44-00-2190/20.07.2017 г. и допълнение вх. № 44-00-2492831.08.2017 г., срещу 56 СУ „Проф. К. И.“ с директор М. Н., С. П. - начален учител в 56 СУ „Проф. К. И.“ и М. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ „Проф. К. И.“. С разпореждане № 978/15.09.2017 г. на председателя на КЗД е образувана преписка № 190/2017 г., като с оглед оплаквания в жалбата за тормоз по смисъла на § 1, т.1 от ЗЗДискр., по признаци „образование“ и „увреждане“ и в съответствие с чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр. преписката е разпределена за разглеждане на петчленен разширен заседателен състав. В жалбата са изложени твърдения, че жалбоподателката е майка и законен представител на малолетното дете А. Б. Т.. През учебната 2016-2017 г. детето ѝ било ученик в първи клас в 56 СУ „Проф. К. И.“ [населено място] с класен ръководител С. П.. Жалбоподателката уточнява, че от декември месец 2016 г., детето започнало да става неспокойно, да не иска да ходи на училище, да се оплаква системно, че е удряно от други деца. Всичко това се е случвало в междучасията, като нееднократно се прибирал със синини и дори открита рана на челото. В разговор с детето разбрала, че системно децата са оставяни сами в стаята, като нямало дори дежурен учител да ги наблюдава. А. започнал да се оплаква, че учителката е променила държанието си към него. В многобройните разговори с класния ръководител ѝ било обяснено, че детето има нужда от посещение при психолога на училището, че е необходимо да бъде направен преглед при специалист, че детето не усвоява материала. Класният ръководител намирала поведението му за проблемно,

като по нейно настояване на 23.02.2017г. се наложило да заведат детето, при психолог - проф. д-р М. от Института за детско психично здраве и развитие. Проф. д-р М. прегледала детето в присъствието на майката и на класния ръководител П., като била категорична, че детето няма психологичен проблем. Документ, за въпросния преглед родителите на А. не са получили, тъй като такъв се издавало само ако детето има някакъв проблем. През годината, отново по настояване на П. детето посещавало училищния логопед, като не е констатирана никаква разлика в поведението му, освен че детето се чувствало странно защото само то се налагало да ходи при логопед, а другите деца не. Детето е посетило два три пъти училищния психолог, като там отново му е правен преглед. Класният ръководител твърдял, че детето нямало интерес към материала, бавно го усвоява и има проблем с фината моторика и пространствената ориентация. Тези съмнения били опровергани от психолози, учители и т.н.

През месец април 2017г. имало организирано зелено училище и класният ръководител неколкратно в разговор с бабата на детето е изказала съмнението си, че детето няма да се справи само с обслужването си и се колебаела дали да го вземе. Многократно детето се оплаквало, че учителката /П./ не му обръщала внимание, а играла с другите деца в свободното време и им отделяла повече време, за да им обяснява в клас. Родителят не могъл да си обясни защо се правели тези безуспешни опити да се внуши, че детето има някакъв проблем с комуникацията и неговите възприятия, като нито един доктор или специалист не потвърдил, че детето има нужда от специализирана помощ. За да бъде затвърдено всичко това, че детето не се справя, на детето му била поставена годишна оценка „Добър 4“. По мнение на майката тази оценка не е нищо друго освен един оценъчен начин за стимулиране на детето и неговото самочувствие. Счита, че подготовката на детето ѝ не е толкова слаба, за да бъде тормозено с такъв слаб успех. Определено за нея детето ѝ не е оценено правилно и тази оценка е породена от други външни фактори.

Кулминацията настъпила на 17.05.2017 г. около 09:45 ч., когато получила обаждане от класния ръководител П., че А. бил със счупена ръка, тъй като се ударил в чина. При пристигането си в училището заварила детето в ужасно състояние. В детска травматология снимали ръката и се установило, че има съчетано счупване на долните краища на лакътната и лъчева кост. Били проведени около 2 или 3 разговора с директорката в нейно присъствие, като първоначално от нея бащата е получил информация, че детето по време на игра е паднало и си е счупило ръката. Разговорите продължили и с класната ръководителка. Поискали среща с директора, както и незабавна родителска среща за изясняване на ситуацията, но това им било отказано с мотива, че имало матури и нямало време за тях. Впоследствие се оказало, че децата били оставени без надзор, дори без дежурен учител, сами, затворени в стаята и дете на име Слави бутнал по лявото рамо А. и той падайки на земята се удря в чина и си чупи ръката. Счупването било изключително тежко и нетипично. Наложило се оперативна намеса, като под анестезия и рентгенов контрол чрез миниинвазивен достъп се извършила мануална репозиция. Като родители имали право да се запознаят с проверката на случая и становището на директорката, но такава проверка дали е направена не било много сигурно. Изразява мнение, че след като не им била предоставена информация след инцидента, то такава проверка на случая не била направена. Никой не им предоставил дори имената на родителите на детето, което е

причинило тази травма. Никой не ги е запознал с правата им в конкретната ситуация, като за нея това било признак на незаинтересованост от страна на ръководството на училището.

За пълното и обективно изясняване на фактичката обстановка по случая, в изпълнение на чл. 55 и сл. от ЗЗДискр. КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изискала и приложила по преписката становища от страните и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на оспорваното решение. Изготвен е доклад-заключение на докладчика по преписката В. С., с който изразява становище за направено изясняване на фактичката обстановка по спора и предлага насрочването на открито заседание по разглеждане на преписката. Видно от приложените по делото протоколи, съгласно чл. 60 и сл. от ЗЗДискр. са проведени четири открити заседания, за които страните са били надлежно призовани. Последните са участвали и са представяли писмени и гласни доказателства. Не е водена помирителна процедура по чл. 62, ал. 1 от ЗЗДискр. поради липса на воля у страните. Изслушани са направените от присъстващите искания и изложените пред Комисията съображения по същество, предоставена е възможност за депозиране на заключителни писмени становища.

На последното открито заседание на 05.12.2018 г. е изслушана е свидетелката Б. Д. Б.-Х. и съставът преценил, че преписката е изяснена от фактическа и правна страна и я е обявил за решаване.

Постановено е решение № 323/15.05.2019 г. на Комисията за защита от дискриминация, петчленен разширен заседателен състав по преписка № 190/2017 г., с което е установено, че М. Н. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е извършила пряка дискриминация по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "образование" във връзка с приемане на резултатите от обучението на ученика А. Б. Т., с което е нарушила разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Установено е още, че М. Н. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е нарушила чл. 31 от ЗЗДискр. с непредприемането на каквито и да било мерки спрямо С. В. П., учител в 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място], във връзка с поставената годишна оценка на детето А. Т..

Предписано е, на основание чл. 47, т. 1 във връзка с чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискр., М. Н. Н. - директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място]: да предприеме мерки за предотвратяване на всички форми на дискриминация на учебното място от страна на педагогическия или непедагогическия персонал; да постави на достъпно място текста на Закона за защита от дискриминация в учебното заведение, както и всички разпоредби на вътрешните правила, отнасящи се до защитата от дискриминация (чл. 30 от ЗЗДискр.);

За да достигне до този извод КЗД е приела, че твърденията на Е. А. за дискриминационно отношение спрямо детето ѝ А. Т., изразяващо се в различно отношение към него от страна на училищното ръководство и неговите учители, намират опора в доказателствения материал по преписката по отношение на изходните нива на ученика. Аргументирала се е с факта, че в теста по български език буквите не са изписани съвсем четливо, но на много места всъщност са изписани правилните букви, които въпреки това са поправяни от учителката, съответно това е довело до отнемане на точки, респективно намаляване на крайната оценка. КЗД е

приела, че всеки педагог следва да отчита факта, че не всеки човек умее да пише красиво и четливо, още повече в първи клас, когато още не е доразвита фината моторика на ръката. По оплакванията за извършена дискриминация по признак „увреждане“ КЗД е приела, че А. Т. е бил със счупена ръка, а това нарушаване на анатомичната структура не може да се приеме за трайно увреждане, т.е. оплакването по признак „увреждане“ не е доказано. Емоционалните и поведенчески проблеми, намерили израз и в тенденциозното оценяване на детето на изходното ниво обаче са формирали в състава мнението, че установената в производство пред КЗД дискриминация под формата на тормоз, е извършена по признак "образование". Предвид изложеното е направен извод, че с поставянето на оценка „добър“ за резултатите от обучението на ученика, е извършен акт на пряка дискриминация спрямо детето А. Б. Т. от С. П. в качеството и на класен ръководител на I ж в клас 56 СУ „Проф. К. И.“ и М. Н. Н., в качеството и на директор на 56 СУ „Проф. К. И.“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна-адресат на административния акт, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в рамките на преклузивния срок предвид датата на съобщаване за решението на 21.05.2019 г., а жалбата до съда, подадена, чрез административния орган на 05.06.2019 г., видно от приложения на л. 8-9 от делото пощенски плик с клеймо и заведена с вх. № 19-00-137 от 07.06.2019 г.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - КЗД, в рамките на предоставените ѝ правомощия, съгласно чл. 47 от ЗЗДискр., в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В съответствие с чл. 48, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 54 ЗЗДискр., решаващият състав на КЗД е определен с Разпореждане на председателя № 978/15.09.2017г.

Спазена е и установената форма - решението е писмено и съдържа наименованието на органа, който го е издал; фактическите и правните основания за издаването му; диспозитивна част, както и указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва - чл. 66 ЗЗДискр.

Комисията е изпълнила регламентираната в закона процедура, като е осигурила упражняването на правото на защита на страните. Органът е спазил формулираното в чл. 9 ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация, а именно страната която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи убедителен извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Извършена е процедура по проучване по смисъла на чл. 55 от закона. Изискани са становища и обяснения по изложените оплаквания от ответниците, в производството по реда на чл. 55 – чл. 59 ЗЗДискр, дадена им е възможност да представят доказателства. В съответствие с чл. 60, ал. 1 ЗЗДискр докладчикът е изготвил заключение.

Съдът намира обаче, че е допуснато съществено процесуално нарушение при формирането на становището на КЗД и е нарушен материалният закон.

Съгласно чл. 5 от ЗЗД тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която

затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация. Признаците по чл. 4, ал. 1 са пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние, като изброяването е неизчерпателно.

Съгласно легалното определение на понятието тормоз, съдържащо се в §1, т. 1 от ДР на ЗЗД, "тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Съдебната практика приема, че фактическият състав на тормоза включва: 1. изпълнително деяние - действие или бездействие на определено лице спрямо друго лице. 2. защитен признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗД; 3. цел или резултат - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда; 4. причинно-следствена връзка между тях. За да е налице нежелано поведение, следва да бъдат осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата правна норма. Тормозът, като самостоятелен вид дискриминация не изисква необходим случай за сравнение, защото при наличие на предпоставките за тормоз, неговата реализация и въздействие постигат изисквания резултат дори ако в обособената негативна среда всички останали субекти са третираны по идентичен начин.

Съдът като съобрази законовата регламентация, намира възраженията на жалбоподателката за основателни. В случая не са осъществени елементите на фактически състав на тормоз по смисъла на ЗЗД от страна на М. Н., поради което неправилно е установена дискриминация по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗД.

В случая от пространното изложение в решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД не става ясно кое поведение на директора на 56 СУ „Проф. К. И.“ е укоримо, какво е следвало М. Н. Н. да извърши или да не извършва и като цяло какво поведение се очаква от нея. По преписката не са събрани каквито и да е доказателства, че Н. има отношение към оценката от обучение на А. Т., което пък от своя страна да обоснове дискриминационно поведение под формата на „тормоз“ по см. на чл. 5 от ЗЗДискр. Основният и единствен аргумент в процесното решение е, че М. Н. е осъществила пряка дискриминация с поставянето на оценка за резултатите от обучението на ученика. Същото е заключението и по отношение на класния ръководител С. П..

По делото не се спори, че М. Н. Н. е директор на 56 СУ „Проф. К. И.“. Не се спори също, че С. П. е класен ръководител на I ж клас в 56 СУ „Проф. К. И.“.

Съгласно чл. 119, ал. 1 от ЗПУО в зависимост от оценяващия, оценяването може да е: 1. вътрешно – когато оценката се поставя от обучаващия учител; 2. външно – когато оценката се поставя от комисия или от лице, различно от обучаващия учител.

Правомощията на директора на училището са разписани в чл. 147 от ППЗНП и ЗПУО, като сред тях няма такава да контролира и коригира поставените оценки от обучаващите учители. Вярно е, че на удостоверението, на л. 12 от преписката при КЗД е положен подпис на Н., в качеството ѝ на директор. Последното обаче е формално-техническа дейност, основаваща се на чл. 147, ал. 1, т. 10 от ППЗНП и поставена оценка от обучаващия учител (П.).

Извън което, по делото се установява, че още при постъпването му в първи клас през учебната 2016/2017 г. детето А. Т. е проявило проблеми с адаптацията в училище, което е било възприето от педагозите като следствие на недостатъчната степен на училищна готовност, за което родителите са били своевременно уведомени. Този факт се установява от направените в началото на учебната година входно ниво от класния ръководител, входяща диагностика от педагогическия съветник и обследване от логопед на всички ученици. Резултатите на А. наложили допълнителна диагностика от педагогическия съветник и психолога (тест за училищна готовност на Б. и матриците на Р.). Те показали ниски нива на училищна готовност. При обследването логопедът установил нарушения на артикулацията. За преодоляване на възникналите проблеми е започнала работа с ученика и са провеждани срещи и разговори от страна на класния ръководител с родителите на детето. Направена е консултация с проф. В. М. – психолог. Проведени са няколко срещи и с училищните логопед и психолог. Въпреки усилията А. е продължил да изпитва трудности при адаптацията си в училище, като е завършил първи клас с обща оценка от изходните нива по Български език и литература, Математика, Роден край и Физическо възпитание и спорт „добър 4“. При тези факти съдът намира за неуместно директорът на училището да изисква да бъде поставена по-висока оценка.

От събраните в производството пред КЗД доказателства и тези пред съда, не може да се установи извършване на изпълнителното деяние от М. Н. с цел или резултат накърняване достойнството на детето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, както и, че извършеното от последната се свързва със защитения признак "образование". За да е налице накърняване достойнството и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда следва да се установят конкретни факти, изразяващи необективно и негативно отношение към засегнатото лице, свързани със защитен признак. А както бе изложено по-горе, конкретният факт (поставяне на занижена оценка) не може да бъде осъществен от директора на училището, който в случая не е обучаващ учител.

Аналогичен е случая и по отношение на вмененото нарушение по чл. 31 от ЗЗДискр. на М. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ „Проф. К. И.“. По отношение на тази част от диспозитива липсват каквито и да било изложени съображения в мотивите на КЗД. Същото представлява съществено процесуално нарушение и самостоятелно основание за отмяна на тази част от решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД. Всъщност, липсва установяване на

релевантни факти, а именно: има ли сигнал оплакване от учащ се, който се смята за подложен на тормоз от лице от педагогическия персонал, във връзка с поставяне на годишна оценка. Не може да се приеме, че подаването на жалбата до КЗД представлява оплакване, задължаващо директора М. Н. да извърши съответните проверки. Това е така, защото към 20.07.2017 г., на която дата е депозирана жалбата, детето А. Т. вече е преместен в СУ „Летец Х. Т.“ [населено място], т.е. М. Н. не е компетентна да извърши проверките по чл. 31 от ЗЗДискр.

Казано бе, че в основата на цялата административна процедура пред КЗД е поставянето на годишна оценка „добър“ на детето А. Т. от обучаващия учител С. П.. С първият диспозитив на решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД - Петчленен разширен заседателен състав, на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., е установил, че С. В. П., учител в 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] ,с оценяване резултатите от обучението на ученика А. Т. на изходно ниво през учебната 2016-2017 година е поставила в по-неблагоприятно положение детето А. Б. Т. и, което е имало като краен резултат накърняване достойнството му и създаване на обидна и застрашителна за него среда, което представлява пряка дискриминация по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "образование".

С решение № 6333/28.10.2019г. по адм. д. № 6816/2019г. Административен съд София град е отменил решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД в тази му част, като съдебното решение е влязло в сила. Предвид съдебно установеното между страните и по аргумент от чл. 177, ал. 1 от АПК, настоящият съдебен състав не може да приеме, че С. В. П., с поставянето на годишна оценка „добър“, е поставила в по-неблагоприятно положение детето А. Б. Т. и което е имало като краен резултат накърняване достойнството му и създаване на обидна и застрашителна за него среда. Доколкото липсва дискриминационно поведение (установено от съда) и недоказаност на основанията по чл. 31 от ЗЗДискр. (липса на оплакване за ниска оценка), то настоящият съдебен състав приема, че в тази част решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД също е незаконосъобразно.

С четвърти по ред диспозитив М. Н. Н. - директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място], на основание чл. 47, т. 1, във връзка с чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискр., е задължена да предприеме мерки за предотвратяване на всички форми на дискриминация на учебното място от страна на педагогическия или непдагогическия персонал; да постави на достъпно място текста на Закона за защита от дискриминация в учебното заведение, както и всички разпоредби на вътрешните правила, отнасящи се до защитата от дискриминация (чл. 30 от ЗЗДискр.);

Съгласно чл. 47, т. 1 от ЗЗДискр. Комисията за защита от дискриминация установява нарушения на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, извършителя на нарушението и засегнатото лице

Съгласно чл. 76, ал. 1, т. 1 от ЗЗДискр. За предотвратяване или

преустановяване на нарушенията по този или по други закони, уреждащи равенство в третирането, както и за предотвратяване или отстраняване на вредните последици от тях, комисията по своя инициатива или по предложение на синдикални организации, на физически или юридически лица може да прилага следните принудителни административни мерки - да дава задължителни предписания на работодателите и длъжностните лица за отстраняване на нарушения на законодателството за предотвратяване на дискриминация.

В конкретния случай, КЗД, установявайки извършването на нарушение, е дала задължително предписание на М. Н., в качеството ѝ на директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място]. Това правомощие КЗД е незаконосъобразно упражнено. При липсата на безспорно констатирани нарушение и нарушител се обуславя и необоснованост на задължителното предписание да се преустановява поведение, което не представлява дискриминационно отношение – тормоз по смисъла на чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 ДР ЗЗДискр.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че решение № 323/15.05.2019 г. на КЗД по преписка № 190/2017г. е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. При този изход на делото на жалбоподателя се следват разноски. Такива обаче не са претендирани, поради което не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, второ отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 323/15.05.2019г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен разширен заседателен състав, в частта, в която:

- на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., е установил, че М. Н. Н., директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е извършила пряка дискриминация по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр., във връзка с §1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по признак "образование" във връзка с приемане на резултатите от обучението на ученика А. Б. Т., с което е нарушила разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.;

- на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., е установил, че М. Н. Н., директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място] е нарушила чл. 31 от ЗЗДискр. с непредприемането на каквито и да било мерки спрямо С. В. П., учител в 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място], във връзка с поставената годишна оценка на детето А. Т.;

- на основание чл.47, т.1 във връзка с чл.76, ал.1, т. 1 от ЗЗДискр. е предписал М. Н. Н. - директор на 56 СУ "Проф. К. И." - [населено място]: да предприеме мерки за предотвратяване на всички форми на дискриминация на учебното място от страна на педагогическия или непдагогическия персонал; да постави на достъпно място текста на Закона за защита от дискриминация в учебното заведение, както и всички разпоредби на вътрешните правила, отнасящи се до

защитата от дискриминация (чл. 30 от ЗЗДискр.).
Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от
съобщението до страните за постановяването му

СЪДИЯ: